

[Pernille Forchhammer]

når vi ikke kender konsekvenserne. Men vi er modstandere af at tilslutte os et princip, som vi ikke kan overskue konsekvenserne af, og vi mener, det er uforståeligt, at nogle partier vil finde sig i denne procedure.

Hvad angår transporttilskud, mener Socialdemokratiet ikke, det er rimeligt, at børnene ved de frie skoler får transporttilskud ud over driftstilskuddet. Hvis man i folkeskolen vælger en anden skole end distriktsskolen, gives der ingen transportstøtte. Jeg mener, at valg af en fri skole på dette punkt kan ligestilles med denne situation i folkeskolen og derfor ikke bør udløse særskilt transporttilskud.

Men det punkt, som vi i Socialdemokratiet er mest modstandere af, er ideen om tilskud til skolefritidsordninger i de frie skoler. Vi mener, det er et direkte angreb på kommunernes selvstyre. Skolefritidsordningerne har intet med de frie skolevalg at gøre. Skolefritidsordningerne er en del af de pasningstilbud, som kommunerne har ansvaret for at tilrettelægge i overensstemmelse med de kommunale budgetter. Men med dette forslag beslaglægges man en del af kommunernes økonomi til nogle fritidspladser, som kommunerne ikke har nogen politisk indflydelse på.

Jeg har regnet lidt på økonomien i dette forslag. Hvis alle eleverne i den relevante aldersgruppe skal modtage det tilskud, som lovforslagets maksimumbeløb giver mulighed for, vil det blive en merudgift på godt 100 mio. kr. for kommunerne. Det er det, lovforslaget giver mulighed for. Jeg vil på den baggrund gerne spørge ministeren, hvordan man i lovforslagets bemærkninger kan tale om udgiftsneutralitet i forhold til kommunerne.

Argumentet om, at kommunerne alligevel ville have en forpligtelse i forhold til de børn, som bliver optaget i de private ordninger, holder ikke. Der er ingen lovgivning, som forpligter kommunerne til at skabe fritidstilbud til alle interesserede. Det er kommunernes frie valg, som de også er økonomisk ansvarlige for og skal inddrage i deres budgetter. Det valg fratager man dem nu for de fritidspladser for op til godt 100 mio. kr., samtidig med at man giver børnene i de frie skoler en fortrinsstilling i forhold til børn i folkeskolen.

Selv om tilskuddet maksimalt kan blive på en tredjedel af gennemsnitsudgiften i folkeskolen, er der masser af børn i folkeskolen, som slet ik-

ke kan få en plads i en fritidsordning eller på et fritidshjem, mens børnene i de frie skoler uden om systemet nu kan hente en plads og et tilskud på op til en tredjedel af gennemsnitsudgiften i en kommunal skolefritidsordning.

Det er ikke børnene eller deres forældre i folkeskolen, som bestemmer, om der skal være en fritidsordning, eller hvor stor denne fritidsordning skal være. Det er kommunen. Men de frie skolars børns pasningsbehov efter skoletid skal altså ikke igennem de samme demokratiske beslutningsprocedurer i kommunerne, som alle andre fritidspladser skal. Socialdemokratiet er imod denne del af lovforslaget og mener, det mindste krav må være, at kommunerne skal have fuld kompensation for en udgift af denne størrelse. Vi forventer, at det derfor indgår som et væsentligt element i de økonomiske forhandlinger med Kommunernes Landsforening. Vi mener desuden, at det er en vanvittig måde at bruge 100 mio. kr. på, og vi imødeser med frygt de kompenserende besparelser, dette forslag vil udløse på andre uddannelsespolitiske områder.

I går under afslutningsdebatten havde vi en diskussion om at skabe udgifter uden finansiering. Jeg vil godt spørge ministeren: Hvor er finansieringen af dette forslag? Det kan formentlig ikke være rigtigt, at flertallet herinde mener, at pengene kan hentes hos kommunerne, når vi alle sammen kender kommunernes nuværende økonomiske situation.

Endelig mener Socialdemokratiet ikke, at der har været den fornødne tid til udvalgsarbejdet med dette komplicerede lovforslag – og det hænger ikke sammen med, at vi ikke har lavet noget. Jeg mener, både udvalget og ministeren har arbejdet på højtryk.

Vi kan derfor ikke afvise, at vi til næste år vil tage dele af lovforslaget op til fornyet debat.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Der er et par forhold i fru Pernille Forchammers indlæg, som jeg undrer mig over. Fru Pernille Forchhammer var inde på forholdet omkring tilskud til små skoler. Det kan ikke være fru Pernille Forchhammer ubekendt, at det i gennemsnit koster mindre for det offentlige, når et barn går i en privat grundskole end det koster i den offentlige skole. Og når man så inden for familien udligner det, således at man